

ELEŞTİRİ VE HAKİKAT

Gönüllüler Yaratıcı Toplum hakkında bilgi verirken sık sık çeşitli eleştirilerle ve bazı kişilerin bu konunun özünü anlamamalarıyla karşılaşılıyorlar. Böyle durumlarda ne yapılmalıdır? İnsanlar gerçek hayatta nelerle karşılaşılıyor? Gerçek iklim değişikliği ve yakın gelecekte insanlığı gerçekte nelerin beklediği hakkında hiçbir şey bilmeyen insanların bilinçlerinin tepkisi nedir? Yaratıcı Toplum projesine yönelik eleştirel makale ve TV programlarını kimler, neden sipariş ediyor?

Tatiana: Selamlar, sevgili dostlar! Sizleri tekrar ağırlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Merhaba.

Tatiana: İgor Mihayloviç, bir önceki videoda çok önemli bir konuya değinmiştik. İnsanların kızgınlık, öfke ve nefret için ne kadar hayati enerji harcadıklarını, çoğu zaman bunun farkında olmadıklarını, çünkü hayatlarının gerçek amacını kaybettiklerini, gerçek benliklerinin kim olduğunu ve hayatlarının ne kadar değerli olduğunu anlamadıklarını ve kaybettiklerini tartışmıştık. Bir önceki videoda söylediğiniz şu cümle çok akılda kalıcıydı ve gerçekten yankı uyandırdı: "Affetmek, her şeyden önce Hayatı elinden almamak, kendini Hayattan mahrum etmemek, kendini gelecekte mahrum etmemek demektir," çünkü affettiğimizde kendimizi gerçekten özgürleştirir ve içimizdeki Sevgiyi çoğaltırız. Üstelik bu Sevgi bir başkasında da çoğalır, çünkü sevdiğinizde bir başkasına kötülük yapamazsınız.

Bugün bir başka durumu daha dikkate almak istiyoruz. İnsanlar genellikle bir başkasına gerçekten "iyilik yapmaya" çalıştıklarında, sevgilerini paylaştıklarında, Yaratıcı Toplum hakkında bilgi verdiklerinde ya da Hakikati ve gerçek ilksel Bilgiyi paylaştıklarında, insanların onları duymadığı bir durumla karşılaştıklarından şikayet ediyorlar. Ve kesinlikle, bilinçten gelen bir düşünce kafalarına sızıyor: "Ne utanç verici! Çaba sarf ediyorsunuz, insanlar için elinizden geleni yapıyorsunuz ama her şey faydasız, sizi duymuyorlar." Bu tür bir içerleme konusunda ne yapılabilir? Hafif bir umutsuzluk dokunuşu vardır, insanların kişinin söylediklerini duymamasına duyulan bir içerleme.

İgor Mihayloviç: Her şeyden önce, insanlardan ne istediğimizi çözmeliyiz. "Duymuyorlar" ne anlama geliyor? Eğer insanlar sizi dinliyorsa, zaten sizi duyuyorlar demektir, değil mi?

Tatiana: Evet, elbette.

İgor Mihayloviç: Burada küçük bir paradoks olduğu ortaya çıkıyor. İnsan ne ister: yüceltilmek mi, teşekkür edilmek mi, yoksa... onu duyduklarını nasıl göstermeliler? İçerleyen kişinin anlayışında bunun nasıl görünmesi bekleniyor? Ve "içerlemek" ne anlama geliyor? Bu çok ilginç bir soru, değil mi?

Tatiana: Evet. Kişinin kafasında belirli senaryolar ve beklentiler olduğu anlamına mı geliyor?

İgor Mihayloviç: Çok doğru. Kişinin zaten belirli bir programla başka bir kişiyle konuşmaya başladığı ve o kişiden bilincinde olan belirli bir basmakalıp tepki beklediği anlamına geliyor. Öyle değil mi? Konuşmaya başlamadan önce bile. Ama insanlar farklıdır, bu işin bir tarafı. Diğer taraf ise şudur: içinde kim ve ne konuşuyor? Ve siz kiminle konuşuyorsunuz? Doğru mu? İnsanlar farklıdır, farklı ilgi alanları vardır.

Basitçe anlatalım. Diyelim ki birinin arabası yolda bozuldu. Küçük çocukları var, başka bir şeyi var, arabası bozuldu, lastiği patladı. Lastiği değiştiriyor ve o sırada siz arabanızla geliyorsunuz ve içtenlikle ona yardım etmek istiyorsunuz. Ve hemen ona bazı manevi değerleri anlatmaya başlıyorsunuz. O sırada arabası bozulmuş, arabada çocukları var, acelesi var ve ayrıca karnı ya da başı ağrıyor. Ne yapması varsayılıyor? Yardımınız için size minnettar...

Tatiana: Dünyevi olan her şeyi terk etmek...

İgor Mihayloviç: Evet, bir şekilde, bilgi için size minnettar.

Tatiana: Evet, tam olarak.

İgor Mihayloviç: Ama nasıl tepki vermesi bekleniyordu? Basit bir soru. Her şeyi bırakıp seni mi takip edecekti? Soru şu: nereye? Herkes "Ruhsal Dünya'ya" diyecektir. Harika. Ama eğer siz gerçekten Ruhsal Dünyaya doğru gidiyorsanız, eğer Sevgi doluyunuz ve Sevgiyle konuşuyorsanız, her şeyden önce onun iblisiyle değil, bilinciyle değil ve eğer o kişiden iblisiniz aracılığıyla onun üzerinde güçle birlikte kölelik istemiyorsanız, o zaman insanların dediği gibi ruhtan ruha bilgi aktarırsınız, yani Benliğinizden onun Benliğine, Benlik olarak onu kontrol eden iblis üzerinde güç kazanmasına yardımcı olabilecek araçları aktarırsınız. O zaman ondan hiçbir şey istemezsiniz, yapmanız gerekeni yaptınız, Bilgiyi aldınız ve aktardınız. Ve işte bu kadar, göreviniz tamamlandı. O zaman Benlik olarak o kişinin görevi budur: ya Bilgiyi kabul etmek ve şeytanı kendi içinde yenmek, Hayatı, Ebedi Hayatı kazanmak. Veya bu bilgi hakkında kuşkululu olacak, sizi bir tarikatçı veya bir dinin fanatiği olarak etiketleyecek ve basitçe ona yapışan ve ona anlatan, Tanrı hakkında, Tanrının Sevgisi hakkında, kişinin kendi kurallarıyla nasıl seveceği hakkında yayın yapan can sıkıcı biri olarak etiketleyecek olan şeytanı dinlemek.

Sonuçta, yüzyıllar boyunca insanlara bir dinden sonra başka bir din anlatıldı, ama dünya daha iyiye doğru değişmedi. Zaman içinde insanların sadece daha öfkeli, daha kurnaz olduklarını ve şeytanın bu dünyada hüküm sürmeye başladığını gördük. Bunu aslında herkes görebilir. Ve doğal olarak, eğer kişi bu toplumda, pek de insani olmayan bazı koşullarda yaşıyorsa, hoşuna gitsin ya da gitmesin, bu dünyanın bir parçası haline gelir. Ve elbette, ortalama bir ailede, ortalama bir ülkede doğmamız yeterlidir ve şeytanın ortalama bir kölesi oluruz ve bundan kurtulamayız.

Ve sonra birileri bize Hakikati anlatmaya başlar. Ama ya insandaki şüphecilik? Diyelim ki kafasındaki şeytanın kendini koruma içgüdüğü ne olacak? Tüm bunları hesaba katmaz ve beklersek... Aslında burada güzel bir soru ortaya çıkıyor: Böyle bir kişiden ya da bilgi aktardığımız kişiden ne bekliyoruz? Bizi ayakta mı alkışlayacak, elimizi mi öpecek, yoksa başka bir şey mi yapacak? Basit bir soru. Öyle değil mi?

Tatiana: Evet, aynen.

İgor Mihayloviç: Ayrıca, dostlarım, bir şeyi daha aklımızda tutalım. Kim, kimin aracılığıyla ve her şeyden önce kime bilgi aktarıyoruz? Ruhsal yolu sıkı bir şekilde takip etsek bile, bilincimize ait olan ve onun bir parçasını oluşturan ve sistemin kendisine ait olan sözel aracımızı kullanırız ya da dini terimlerle konuşacak olursak, aslında şeytan da dahil olmak üzere tüm şeytanlar lejyonunun bir parçası olan iblis tarafından kontrol edilen dilimiz aracılığıyla, Benliğin ruhsal kurtuluşu hakkındaki bilgileri ilk etapta diğer insanın içindeki iblise iletiriz. Peki, iblis nasıl tepki verecek? Ayakta alkışlayacak mı? Bu ona yarar sağlar mı? Bu sizin için bir cevap.

Ancak, bu iblis istese de istemese de, bu bilgiyi yine de Benliğe getirecektir. Öfkelenmesi ya da seni bir dinin "mezhepçisi" ya da "fanatığı" olarak etiketlemesi için bile, dostum, her şeyden önce Benlik'ten bir talepte bulunması gerekir; ve Benlik için bu bir şanstır. Ve kimseden bir şey beklememelisiniz. Bilgiyi aldıktan sonra, dostum, senin işin onu başkalarına aktarmaktır, bunun için herhangi bir alkış ya da minnettarlık beklemeden.

Tam tersine, bunu Yaratıcı Toplum ile karşılaştıralım. Bugünlerde dünyanın her yerinde pek çok gönüllü var ve Tanrı'ya şükürler olsun ki her geçen gün dünyamızın nasıl olabileceği ve gezegenimizi gerçekten kurtarabileceğimiz konusunda bilgi yayan bu tür gönüllülerin sayısı artıyor. Kulağa ne kadar tarikatçı geldiğine bir bakın, "gezegeni kurtaracağız". Diğer insanların bilinci böyle bir ifadeye nasıl tepki verecek? Gerçek iklim değişikliği ve yakın gelecekte insanlığı gerçekten nelerin beklediği hakkında gerçekten hiçbir şey bilmeyen insanların.

Sonuçta, milyarlarca insan bir bilgi duvarının arkasında yaşıyor ve meydana gelen gerçek olaylar hakkında sıfır bilgiye sahip. Komşu ülkelerinde neler olduğunu bile bilmiyorlar. Tek gördükleri pencerelerinin dışında olanlar. Geçen yıl biraz daha kötüleşti, geçen yıl biraz daha kötüleşti ve bu yıl daha da kötüleşti. Ama çeşitli bilgi kaynakları "bu bir norm çünkü norm değişiyor" diyor ve kişi sakinleşiyor.

Ve bu noktada, birisi gelir ve "Üzgünüm, iklimle ilgili büyük bir sorun var ve bunu sadece Yaratıcı Toplumda değiştirebiliriz" der. Ayrıca, "Yaratıcı Toplumda, bir şeyleri değiştirmemiz gerektiğine göre, o zaman daha iyisi için değiştirelim ve elde edeceğimiz pek çok fayda var." İnsan, her şeyden önce kafasındaki iblis ne düşünür? İblis, Benlik olarak bir insana hangi bilgileri aktaracaktır? "Bunlar yine sahtekar", "tarikatçı", "devrimci" ya da başka bir şey. Devrimler yapıldıktan sonra bu dünyada insanlara kaç tane söz verildi, "her şey adil ve iyi olacak", "insanlar otoriteye sahip olacak ve daha iyi yaşayacaklar" - bu birçok kez yapıldı ve birçok kişi bunu biliyor. Ama insanların hafızası iyidir. Bu gerçekten böyledir. Herkes her devrimden sonra hayatın daha zor,

daha çetin ve daha kötü hale geldiğini hatırlar. Ve insanlar seçimlerden önce en azından birazcık haklarını, en azından birazcık özgürlüklerini tam anlamıyla savunmak zorunda kaldılar. Ama yine, tüm politikacılar bile vaat ettiklerini yerine getirmedi. Uzun süredir var olan, siyasi seçimlerin tekrar tekrar yapıldığı, savaşların, şokların ve devrimlerin olmadığı ülkelerde insanlar en azından kendileri için bazı haklar kazandılar ve insanların hayatlarını en azından biraz daha kolaylaştıran bazı gelenekler gelişti.

Ve şimdi biz gelip onlara Yaratıcı Toplum'dan bahsediyoruz. Bu kulağa bir peri masalı gibi geliyor. Ortalama bir insan bunun gerçek olduğunu gerçekten anlıyor mu? Bir çoğaltıcının bilim kurgu değil, gerçek bir şey olduğu ve özyönetimin insanlık için doğal bir durum olduğu bilgisine sahip mi? Oysa bize "insanların dünyayı yönetemeyeceği ve her ülkede otorite olması gerektiği" söyleniyor. Ayrıca, biliyorsunuz, eğer mantıklı bir şekilde bakarsak, tüketimci formatta, hepimiz bölündüğümüzde, otorite olmadan hayatta kalamayacağız. Bu gerçekten doğru, bu bir paradoks değil arkadaşlar.

Size basit bir örnek vereceğim. Hangi ülkede yaşıyor olursanız olun, şimdi, hemen şimdi, insanların bu ülkede gerçekten otorite sahibi olduğunu hayal edin. Herhangi bir ülkede Yaratıcı Toplumu inşa etmeye başlasak bile, etrafta yırtıcı hayvanlar varken... Bunu neye benzetirdim biliyor musunuz? Çayırın etrafında bir sürü orman varken ve afedersiniz her ağacın arkasında aç kurtlar varken çayırdaki otlayan yalnız bir koyun gibi. Sizce bu koyun ne kadar yaşar? Gerçekten de öyle. Neden? Çünkü tüketimci format, kendi bölgeleri için gerçekten savaşan vahşi hayvanlarla dolu bir ormandır; hayatta kalmak için savaşıyorlar ve aslında tüketimci format başka türlü var olamaz.

Tek bir ülkede hiçbir şey yapamayız, sadece o ülkeyi kaybederiz. Bundan dolayı otorite olmadan hiçbir şeyin yürümeyeceği söylenir. Gerçekten de birilerinin sorumluluk alması gerekir, bu ister iyi ya da kötü olsun - bu başka bir şeydir, ama kesinlikle otoriteye ve kendi çıkarlarına sahip olan belirli bir grup olmalıdır. O zaman kendi çıkarları için ve aynı zamanda ülkelerinde mümkün olduğunca uzun süre iktidarda kalmak için mücadele ederler. Bu bağlamda insanlara da bazı tavizler vermek zorundalar. Dünyamız bu şekilde var oluyor. Ve bu süreç doğaldır. Bu iyi mi kötü mü? Tarih gösterecek, eğer Tanrı izin verirse ve Yaratıcı Toplumu inşa edersek. Ama bu doğru ve bu bir gerçeklik.

Öyleyse, Yaratıcı Toplum hakkında konuştuğumuzda, böyle bir bilgiye sahip olan bir kişi daha fazlasını bilmeden bunu nasıl algılayacaktır? Elbette olumsuz olarak. Ve eğer Yaratıcı Toplumu inşa etmek için her şeyi bırakıp bizimle birlikte kimsenin bilmediği bir yere koşmasını beklersek, bu saflık olur. Neden? Çünkü aslında ilk bilgilendirme aşamalarında, ki şu anda ilk bilgilendirme aşamasındayız, sadece bu bilgileri insanlara aktarmaya ve farklı bakış açılarından açıklamaya, farklı açılardan sunmaya çalışıyoruz ki insanlar yavaş yavaş adapte olsunlar, faydalarını görsünler ve bunun kesinlikle gerçekçi olduğunu anlasınlar.

İkinci ve daha az önemli olmayan aşama ise iklim değişikliğine ilişkin bilgiler, aktardığımız bilgiler. Bu da aşamalardan biri, bu da çok önemli. İnsanlar gerçeği bilmeli, korkmamalı. Eğer korkarlarsa, panik iyi bir şeye yol açmayacaktır. İnsanları korkutabilirsiniz, ama korku her zaman karşılıklı bir saldırganlığa yol açar, bunun da anlaşılması gerekir. Oysa bir insanın aldığı dürüst ve doğru bilgi insanların akıl sağlığına katkıda bulunur, kişi düşünmeye ve anlamaya başladığında, aslında, tüketimci formatta, bilim adamlarına maksimum çabayı yoğunlaştırmak ve onlara fonları sınırlamadan gerçekten çalışma fırsatı vermek... bu sadece Yaratıcı Toplumda mümkündür.

Basitçe ifade edeceğim: bakın dostlar, bugün dünyada savaşa, silahlara, birbirleriyle savaşmaya çok büyük miktarlarda, muazzam paralar harcanıyor. Ormandaki kurtlar gibi, dişlerini ve pençelerini büyütüyorlar. Ne için? Kendi bölgelerini korumak için. Ve bu doğaldır. Eğer biri zayıflarsa, başka bir hayvan gelip sizin bölgenizi ele geçirecektir. Bu, tüketimci formatta doğal ve normal bir süreçtir. Bu yüzden silahlara bu kadar çok para harcanıyor.

Ama bugün itibariyle, yanardağları inceleyen birkaç laboratuvara kelimenin tam anlamıyla üç kuruş harcanıyor. Yüzlerce aktif yanardağımız var, bin beş yüz civarında diyebilirim ve çok az sayıda yanardağ gözlemevi çok yetersiz bütçelerle çalışıyor. Söyleyin bana, bu insanlar çok sayıdaki volkan arasından sadece birkaçını gözlemleyebiliyorlarsa volkanoloji sorununu yeterince derin ve ciddi bir şekilde inceleyebilecekler mi? Aynı şey sismoloji ve diğer pek çok alan için de geçerli. Hayatın gerçeği budur, gerçeklik budur.

Günümüzde birbirimizle yüzleşmeye nasıl baktığımızı düşünürsek, insanlar olarak birbirimizi öldürmek için harcadığımız kadar para harcasaydık (ya da her ihtimale karşı: "aniden saldırıya uğrarsak, güçlü oluruz"); kimsenin kimseye saldırmayacağını ve genel olarak olası bir savaş olmayacağını garantisini olsaydı bu fonları bilime harcardık, oysa bu sadece Yaratıcı Toplumda mümkündür. Size göre, dünya çapındaki bilim insanlarımız bu sismik hareketliliğe karşı koymak ya da en ciddi ve tehlikeli volkanik patlamaları önlemek için farklı yöntemler ve yollar geliştirebilir miydi? "Evet" diyeceğim.

Bugün, bu volkanoloji alanında mükemmel fikirlere sahip bilim insanları var ve insanların bu konu üzerinde, diyelim ki ciddi bir mali destek olmadan, tamamen hevesle çalıştıklarını, küresel sorunları çözdüklerini ve doğru yolda olduklarını duymaktan memnuniyet duydum. Bu volkanların gazını alma ve gezegenimizi yok etmeden bunu nasıl düzgün bir şekilde yapabilecekleri konularını anlamaya başladılar bile. Görünüşe göre sismik aktiviteyi kontrol etmenin de mümkün olduğunu ve bunun gerçekçi olduğunu anlıyorlar. Evet, bu ucuz değil, evet, küresel bir süreç ve en ciddi yaklaşımı gerektiriyor, üstelik küresel ölçekte, ki bu tüketimci format altında kesinlikle imkansız, oysa Yaratıcı Toplum'da kesinlikle norm.

Yine, bu küresel ısınmaya karşı nasıl mücadele edileceğini ve bu ısınmanın gerçek nedenlerini zaten bilen insanlar, bilim adamları, gerçek bilim adamları var. Ve bu

sorunu küresel ölçekte nasıl çözeceklerini de biliyorlar. Şimdiye kadar hepsi dağınık durumdalar; sadece biz Yaratıcı Toplum tarafından bir araya getirildiler, ancak varlar ve fikirleri oldukça uygulanabilir. Bunlar sadece hipotezler ya da temeli olmayan bazı teorik gelişmeler değil. Şöyle söyleyebilirim: bunlar derin ve matematiksel olarak doğru olan ciddi gelişmelerdir. Her şeyin geliştirilmesi ve sürdürülmesi gerektiği açıktır. Hala yapılması gereken çok iş olduğu da açık. Ama bu insanlar hangi koşullar altında çalışıyorlar? Ne tür bir finansmanla? Ve onlar hakkında konuşulmuyor bile. İşte paradoks burada. Anlıyor musunuz? Bu insanlar neredeyse bilinmiyor. Bunun yerine, savaşı destekleyen, milyonlarca insanın, şimdiye kadar on binlerce, yüz binlerce masum insanın öldürülmesini teşvik edenleri biliyoruz.

Onlar - evet, her yerde konuşuluyor; bir yandan bu iyi, diğer yandan bu kötü. Fark nedir? Onlar hakkında konuşuluyor. Dikkatimizi çekiyorlar ve Vrill'imizi topluyorlar. Bu arada gerçek bilim insanlarının hiçbir desteği yok; tüm dünyayı, hepimizin hayatını kurtarabilecek bilim insanlarının. Bu adil mi? Herkes diyecektir ki: hayır, bu adil değil. Lütfen söyleyin bana, dostlarım, insanlar bu bilgiyi biliyor mu? Hayır, bilmiyorlar. Tekrar söylüyorum: çünkü bu bilim insanları ana akım kanallarda gösterilmiyor, çünkü gerçekler konuşulmuyor. Neden? Çünkü iklim üzerinden bile para kazananlar var. İnsanların açlıktan ölmesinden bile rant sağlayanlar var, bundan faydalanıyorlar ve bunu destekliyorlar ve destekleme imkanına sahipler çünkü medyayı ve dolayısıyla kafamızdaki iblisleri kontrol edebiliyorlar. Hayatın gerçeği budur. Ve bu tam olarak tüketimci formattır.

Ama meslekten olmayan birine, yeterli bilgiye sahip olmayan birine Yaratıcı Toplum hakkında konuştuğumuzda, diyelim ki bu dini yönde bile, Hakikati bilmiyor, dinler tarihini bilmiyor, peygamberlerin gerçekte ne getirdiğini bilmiyor, gerçeği kendileri de bilmeyen rahipler tarafından kendisine söylenenleri biliyor.

Söyleyin bana, herhangi bir dine gelen ve gerçekte onu bir köleye dönüştürmek için kafasına çakılan ve kurtuluşa götürmeyen fanatizmden başka bir şey elde etmeyen ve neredeyse hiçbir dinde ruhsal bir uyanış hissetmeyen böyle bir kişi, söyleyin bana, çeşitli dini yorumlara inanacak mı? Hayır.

Ya da dünyanın dört bir yanında çevreyle ilgilenildiğini, iklim değişikliğiyle mücadele için milyarlarca dolar harcandığını, uzun yıllardır çok büyük miktarlarda para harcandığını gören başka bir insan. Ve pek çok insan, sözde iklim için mücadele eden çevre standartlarına sahip çeşitli işletmelerde çalışıyor ve bu onlar için kârlı değil çünkü maaşlarını etkiliyor, ama anlıyorlar - evet, iklim değişikliğiyle mücadele ediyorlar. Bu arada, her insan meydana gelen bu değişiklikleri görüyor ve bu daha da kötüye gidiyor; kendi bölgelerinde hiç olmamış bir şey oluyor. Bazen haberleri okurken ya da sosyal medyada gezinirken, kişi artan felaketlerle bile karşılaşılıyor. Böylece iklimin değiştiğini, hızla değiştiğini ve bunun bir tehdit olduğunu anlıyor. Ama bilinçaltında bir soru var, bilirsiniz, uzakta bir yerde: "Neden çevre için, iklim değişikliğiyle mücadele için benden para alıyorlar, işletmelerimizin kapasitelerini kısıtlıyorlar, hatta ineklerle savaşıyorlar, durum daha da kötüye giderken gelecek adına bizi çekirge yemeye zorluyorlar?" Söyleyin bana, bu zihniyete sahip bir insan, pek çok

şeyi bilmediği ve bu bilgilere sahip olmadığı halde Yaratıcı Toplum hakkındaki bilgileri memnuniyetle karşılar mı? Basit bir soru.

Burada bir cevap daha gizli, bunun derin ve ciddi bir anlamı var arkadaşlar. Bizler Yaratıcı Toplum gönüllüleri olarak bilgilendirmenin ilk aşamasındayken - evet, insanlar bizi anlıyor, bizi duyuyor, hatta birçoğu görüşlerimizi destekliyor ve paylaşıyor ve birçoğu da saflarımıza katılıyor. Ancak, bizi kimlerin duyduğuna ve saflarımıza kimlerin katıldığına bir bakın. Çoğunlukla, bunlar diğerlerinden çok daha ileri, bencillikleriyle yaşamayan, ama etraflarındaki dünyaya gözleri açık bir gözlerle bakan insanlardır. Bunlar, neden-sonuç ilişkilerini analiz edebilen insanlardır. Peki, dünyamızda böyle bir yeteneğe sahip çok insan var mı? İşte size cevap.

Bu 6 el sıkışma teorisi neden işe yaramıyor? İşe yaramıyor, dostlar, çünkü katılımcılarımız dünyadaki durum ve Yaratıcı Toplumu inşa etmenin ne kadar gerçekçi olduğu ve bir insanın hangi ayrıcalıkları elde edeceği hakkında gerçek, doğru bilgiye sahip olmayan atıl insanlarla karşılaştıkları zaman. Dolayısıyla bunu bilmediğinde, bu bilgiyle karşılaştığında, iblisten gelen şey öfke ve bu bilgiyi reddetmektir. Bu nedenle çok çalışmalı, çeşitli bilgiler vermeliyiz ki kişi Yaratıcı Toplumun sadece tüm insanlık için tek çıkış ve kurtuluş yolu olmadığını (kulağa biraz tarikatçı geliyor, değil mi?), bunun gerçek bir çıkış yolu olduğunu ve şu ana kadar tek çıkış yolu olduğunu anlasın. Henüz bir alternatif yok, tek bir tane bile yok, hiç kimse gerçek bir çıkış yolu sunmadı. Ama bu Yaratıcı Toplum'da mevcut. Ve eğer hayatta kalmak için, tüm gezegen olarak hayatta kalmak için tüketimci formatı değiştirirsek, o zaman aynı zamanda herkesin hayatını iyileştirmek mümkündür. Ve bu iyi bir şey. Değil mi?

Ve dostlar, ilk aşamada neden Yaratıcı Topluma karşı aşırı bir muhalefet gördüğümüzün cevabı burada gizli: Yaratıcı Topluma karşı olan çeşitli makaleler ve TV programları, bizi bir tarikatla karşılaştırıyorlar, bize her türlü etiketi yapıyorlar, yine Yaratıcı Toplumu olumsuz bir ışık altında göstermeye çalışıyorlar. Neden dolayı? Ve bunu kim yapıyor? Basit bir soru. Pek çok makalenin ve özellikle de TV programlarının paralı olduğunu ve insanların kendi konumlarını, mevcut rahat konumlarını korumak için bu işe çok para harcadıklarını biliyoruz. Ve Yaratıcı Toplumu bir tehdit olarak, kendilerine yönelik bir tehdit olarak görüyorlar. Bu nedenle insanlar para harcıyor çünkü az çok popüler bir gazetede bir makale en az 15.000 avroya mal oluyor ve zaten çok sayıda makale var. Sadece hesap yapın arkadaşlar. Bir yerde daha ucuz bir fiyatta anlaşmışlar, bir yerde daha pahalı bir fiyatta anlaşmışlar ve birileri bunun için para ödüyor.

Elbette bunu kimin yaptığını biliyoruz, nedenini ve gerçek sebebinin ne olduğunu da biliyoruz. Ama insanlara para harcamıyorlar, insanlığı kurtarmak için para harcamıyorlar, ancak Yaratıcı Topluma karşı çıkmak için para harcıyorlar, sadece ondan korktukları için, bunun bugün açık yüreklilikle tamamen gönüllülük temelinde var olan tek organizasyon olduğunu fark etmiyorlar, böylece kendileri de dahil olmak üzere herkes hayatta kalabilir ve torunları bu gezegende yaşamaya devam edebilir. Sadece insanlar gerçeği anlamıyor. Bundan çok uzaklar, ama gelecekleri ve konumları hakkında çok endişeliler.

Kesinlikle aynı şey ALLATRA için de geçerli. Sırf peygamberlerimizin buraya getirdiği sözleri tekrarladığımız için; sırf İsa Mesih'in ve insanların en iyisi olan Muhammed Peygamberin getirdiği Hakikatten bahsettiğimiz için ALLATRA'ya ne kadar zamandır ve ne sıklıkla çamur atıyorlar? Ve şimdi, sizin sayenizde, dostlar, ALLATRA gönüllüleri sayesinde, giderek daha fazla insan gerçeği, neden bahsettiğimizi ve İlksel Bilginin gerçekte ne olduğunu öğreniyor. İlksel Bilgiyi "icat ederek, geliştirerek, bir mezhep kurarak ve ALLATRA'yı tanıtarak" getiren biz değiliz. Hayır dostlar, İlksel Bilgi, insanların yuvaya dönmek, Tanrı'ya ulaşmak ve Sonsuzluğa ulaşmak için en azından bir şansa ve en azından bir fırsata sahip olmaları için Tanrı'nın Kendisi tarafından, İsa Mesih, Muhammed Peygamber ve onlardan önceki pek çokları aracılığıyla indirildi.

Ancak, biz insanlar, Bilgiyi alır almaz, onu hemen kendi lehimize, kişisel çıkarlarımız için, başkaları üzerinde hakimiyet kurma mücadelesi içinde değiştirdik. Yani, Bilginin aktarılması sürecine müdahale eden bir iblis, bundan binlerce yıldır insanların zihinlerini kontrol eden dinler yarattı; ve binlerce yıldır savaşlar ve çekişmeler oldu, birbirlerine çeşitli zulümler yapıldı ve bugüne kadar insanlar birleşmedi. Bu arada, AllatRa sadece gerçeği anlatıyor. Ve özellikle rahipler tarafından çok nefret ediliyor. Ben hakikati konuşuyorum ve her şeyi gerçek adıyla anıyorum; bir düşünün, dini kuruluşların bakanları, Rabbin tapınakları için destek olarak, "Rab Tanrıya Hürmet" olarak, bağış ve hayır olarak onlara getirdiğiniz çok büyük paralar ödüyorlar. Ve sonra bu para, gazeteciler aracılığıyla yaratılan çeşitli gazetelere ve çeşitli TV programlarına ödeme yapmak için o rahiplere gidiyor. Oysa gazeteciler sadece insan, bu onlar için sadece bir iş.

Burada konudan uzaklaşayım; bize bilerek çamur attıkları TV programlarından birini çekerken, gazeteciler, rahipler tarafından hakkımızda yeni bir karalama haberi yayınlamaları için para ödenen normal adamlar, gönüllülerimizden birine açıkça "Alınmayın, çamur atacağız, bunun için bize para ödendi, büyük para, rahipler tarafından" dediler ve kimin ne kadar ödediğini söylediler. Dediler ki, "Bunu karanlık PR (halkla ilişkiler) olarak değerlendirin. Karanlık PR da iyidir." Yani gazeteciler, ALLATRA'nın boğazlarına yapıştığı o papazlardan daha dürüstler.

Yani hiçbir şeyi küçümsemezken bize çamur atıyorlar; bir ülkede bize başka bir ülkenin istihbarat örgütlerinin projesi diyorlar, oysa o ülkede bize birinci ülkenin istihbarat örgütlerinin projesi diyorlar. Ve bazı istihbarat örgütlerinin projesi olduğumuzu söyleyerek bizi bir ileri bir geri atıyorlar. Bazıları şimdiden zavallı Soros'u bizimle bir ilgisi olmakla suçluyor... O zengin bir adam, fakir değil, Tanrı onu kutsasın... ama onu da suçlamaya başladılar bile. Diğerleri bizi bir ülkenin, sonra başka bir ülkenin tarafını tutmakla suçluyor. Dostlarım, aslında biz Tanrı'dan yanayız, Tanrı'nın Sevgisinden yanayız ve Yaratıcı Toplumdan yanayız. Bu durumda, bir ALLATRA katılımcısı ve Yaratıcı Toplumum bir gönüllüsü olarak kendimden bahsediyorum.

İlginç olan başka ne biliyor musunuz? Yaratıcı Topluma çamur atmaya çalışırken, ALLATRA'nın da dahil olduğu gerçeğini karıştırmaya başlıyorlar. Anlıyor musunuz? ALLATRA'yı belli bir iyi projeyi küçümsemek için bir araç olarak kullanıyorlar. Öyle

değil mi? Sanki ALLATRA kirli bir şeymiş ve siz de kirlenecekmişsiniz gibi. Bu arada, bazı ülkelerde, hatta birden fazla ülkede, bu tür kirli oyunları siyasi arenadaki mücadelelerinde bile kullanmaya çalışıyorlar, ALLATRA bir tarikat iken, ALLATRA'ya röportaj verdiği için bir siyasetçiyi karalıyorlar."

ALLATRA'da biz Tanrı'dan bahsediyoruz, peygamberlerinizin getirdiği Hakikatten bahsediyoruz ve tüm bu pislikleri döken ve bu karalama kampanyalarını düzenleyen rahiplerin, peygamberler tarafından getirilen aynı Bilgi üzerine bir din inşa ettikleri Bilgiden bahsediyoruz. Hizmet ettikleri Peygamberleri tarafından, AllatRa'da açıklanan gerçek Bilgi üzerine ve bunu kötü ve kirli bir şey olarak kullanıyorlar. Tüketimci formatımızın kelimenin tam anlamıyla ne kadar çürümüş olduğuna bir bakın. Ama şu anda bahsettiğim şey bu değil.

Arkadaşlar, tüm bunlar, ALLATRA Uluslararası Halk Hareketi ve Yaratıcı Toplum Uluslararası Halk Hareketi olarak üzerimize dökülen bu kir, gerçekten harika bir şey. Ve elde ettiğimiz sonuçtan çok memnunuz. Pek çok kişi "Bu nasıl mümkün olabilir?" diyecektir. Ama size açık bir yanıt vereceğim: eğer her yerde bizi övmeye başlasalardı, eğer tüm mezheplerden ve tüm dinlerden rahipler ALLATRA'yı destekleselerdi, ALLATRA'yı ilk terk eden ben olurum - bu artık onun canlı olmadığı anlamına gelirdi. Bu, şeytanın onu yendiği, içinde çok fazla pislik olduğu ve o aynı rahipler tarafından kontrol edilerek yanlış yöne gittiği anlamına gelir.

Eğer medya şimdi tüm ekranlardan Yaratıcı Toplumu övmeye ve harika olduğunu söylemeye başlarsa, bu aşamada ilk ayrılan ben olurum. Bu, Yaratıcı Toplumun kesinlikle kontrol edildiği ve yönetildiği anlamına gelir ve küçük bir grup insanı veya çok ilgilenen, bizi dağıtmayı başaran, hepimizi kandırmayı başaran, zihinlerimiz üzerinde gücü ele geçiren ve gönüllülüğümüzü kesinlikle kendi çıkarları doğrultusunda yönetilebilir hale getiren birini iktidara getirir.

Bu doğru dostlar, çünkü şeytan her zaman Hakikate karşı çıkar. Ve tüm bu tüketici yasaları, yazılı olmayan yasalar, insani yasalar değil, ama o kurt sürüsünün, dişlerini ve pençelerini büyüten sürünün yaşadığı yasalar, bunların hepsi belirli yazılı olmayan yasalara göre yaşar. Ve eğer bilgilendirmenin ilk aşamasında bir şey övülmeye ve yüceltmeye başlanırsa, bu onun açıkça kontrollü ve yanlış olduğu ve asla insanların yararına çalışmayacağı anlamına gelir.

Evet, zamanı gelecek ve... elbette, eğer zamanında başarırız, bu dünyadaki insanların çoğunluğu bizi duyarsa ve Yaratıcı Toplumu inşa etme ve bu gezegeni kurtarma şansımız olursa, o zaman herkesin onu övmeye başlayacağı, Yaratıcı Toplumun özünü anlayacağı zaman gelecek ve o zaman itiraz eden insan olmayacak ya da neredeyse hiç olmayacak; yine de bir şeylerden memnun olmayan ve öfkelenen birileri olacaktır. Dünya böyle, üzgünüm, diyelim ki maddenin ve maddenin temsilcilerinin kontrolü altında yaşıyoruz, bu yüzden burada her zaman bir tür olumsuzluk var. Ama insanlar bizden çok bahsettiğinde ve ilk aşamalarda bizi övdüğünde, bu tüm bunların doğru olmadığı anlamına gelir. Gelecekte ise herkes bizi övecektir. Neden mi? Çünkü bu doğru.

Eğer bu dinlerin gelişim tarihine bakarsak, bu dünyaya getirilen Hakikat, bilgilendirmenin ilk aşamasında her zaman ciddi bir muhalefetle karşılaşmıştır. İnsanlar her zaman ona karşı çıkmış ve sırf Hakikat olduğu için onu hiçbir zaman hevesle kabul etmemişlerdir, mesele budur. Eğer kızgın bir kılıcı alıp suya koyarsak, su cızırdıyacaktır ama daha sonra her şey dengeye gelecektir. Bizim durumumuzda da aynı şey söz konusudur. Bu dünyaya değişiklikler ve ısı getirdik ve şimdiye kadar bu bazı insanları yakıyor, cızırdıyor ve kaynıyor... Direniyorlar ve üzerimize pislik döküyorlar. Ama eğer bu pislige odaklanırsak, eğer zayıflarsak, o zaman onlar kazanmış ve kaybetmiş demektir.

Paradoksun ne olduğuna bir bakın. Eğer şimdi biz... bu gerçekten komik, en azından beni eğlendiriyor. Pek çok kişinin üzüleceğini anlıyorum ama bir de diğer taraftan bakalım, Odessa'da Privoz Market'te dedikleri gibi, "Neden olaya tezgahın diğer tarafından bakmıyoruz?" Bu yüzden herkesi tezgahın benim tarafıma davet ediyorum. İster ALLATRA ister Yaratıcı Toplum için geçerli olsun, eğer şimdi bize karşı zafer kazanırlarsa ve biz de hem ALLATRA'yı hem de Yaratıcı Toplum'u kapatıp bir şekilde kendimizi feshedersek - işte bu, onlar kazandı, onlar... aslında düşman değil, sadece işin özünü anlamadılar. Ve korkan, özü anlamamış olan insanlar kazanacaktı... Peki sonra ne olacaktı? Ve benim bir sorum var: iklim Kerberusu ile ne yapacaklar? Bu onlar için bir soru. Evet, elbette onlarla birlikte biz de öleceğiz ama en azından eğlenceli olur. Gerçekten değil mi?

Tatiana: Pek sayılmaz.

İgor Mihayloviç: Tatiana için ve dürüst olmak gerekirse benim için de pek eğlenceli değil. Ama biz bu şekilde olmasını istemiyoruz. Ve işin özünü anlamayanların da ölmesini istemiyoruz. Çünkü aslında onlarla tek tek konuşacak olursanız, hepsinin iyi insanlar olduğunu, sadece Hakikati bilmediklerini görürsünüz.

Bu yüzden burada sizinle birlikteyiz dostlar, Kerberus'a direnmeye çalışıyoruz, böylece dizginleri serbest kalsın, böylece ona özgürce dolaşma fırsatı verilmesin. Şimdiye kadar deniyoruz çünkü çok çok az kişiyiz. Dünyanın dört bir yanındaki milyonlarca insana rağmen sayımız çok az. Şimdiye kadar bu insan okyanusunda sadece bir damlayız, ama en sıcak ve en saf damla biziz. Ve diğer damlaları da ısıtıp onları da aynı derecede saf hale getirebileceğiz ve belki de okyanusumuz canlanacak. Teşekkür ederim, dostlarım. Bunu yapmanın tek bir yolu var: birbirimize sevgi ve saygı duymak. O yüzden dostlar, birbirimizi sevelim. Teşekkür ederim.

Tatiana: Güçlü sözler. Teşekkür ederim, İgor Mihayloviç.

İgor Mihayloviç: Teşekkür ederim dostlar. Huzur sizinle olsun ve zafer.